

CATEQUESI: fent camí plegats

El dia 11 de juny, finalitzades les tasques catequètiques del curs 1977-1978, i abans d'emprendre el ritme estival, ens vam trobar a la Residència Escolar de Belllloc uns tres-cents cinquanta catequistes de la zona pastoral del Vallès Oriental amb el Sr. Cardenal, Dr. Jubany, i el Bisbe, Mn. Ramon; la nostra comunitat cristiana de Santa Eulàlia hi va ser molt ben representada.

Va ser un encontre amb la simplicitat d'un final de curs per: fer balanç encoratjant-nos mútuament i compartir l'amistat i la pregària. Una cinquantena d'infants, fills de catequistes, moderats per un grup de joves, van donar la nota del que l'Església vol ser: una família on tothom tingui el seu lloc.

El Sr. Cardenal va donar la benvinguda.

El Delegat episcopal de catequesi de la zona va fer el balanç dels darrers tres anys: Prioritat per la catequesi d'adults que s'ha traduït concretament amb cursos bàsics de preparació de catequistes a onze centres catequètics dels més populosos i preparació de la primera comunió a través de les famílies —catequesi als pares—; d'altra banda hi ha hagut una intensa campanya de sensibilització de la necessitat de presentar el fet de començar a combregar no pas com la festa d'un dia sinó com una autèntica iniciació a una manera de viure la fe i de celebrar-la: no es pot dir que s'hagi aconseguit els objectius a tot arreu.

A continuació unes catequistes de Granollers i de St. Celoni van donar el testimoni respectivament de l'experiència positiva de la catequesi familiar pels infants de primera comunió; i dels cursos bàsics de preparació de catequistes que s'han fet a la zona.

Mn. Jacint Matas va subratllar la tradició catequètica del Vallès, el valor de la resposta a la present convocatòria, la importància d'avançar pel camí eclesial dels ministeris laicals i en la necessitat de preparació de catequistes, enguany encara, a través de l'escola de catequistes de Barcelona.

El Sr. Cardenal partint del fet que els presents enmig de dificultats ben concretes, havíem sentit la crida de l'Esperit a servir l'Església, va reconèixer l'esforç que s'havia fet, va subratllar la importància de les esmentades prioritats catequètiques, va invitar a la participació i corresponsabilitat dins l'Església no només de bisbes i preveres sinó també i amb molta urgència dels laics, va invitar a alimentar la nostra fe pel contacte amb la Paraula de Déu i la unió personal amb Jesucrist. El seu to càlid i el seu llenguatge entenedor va ser encoratjador pels catequistes.

Com a cloenda dels parlaments i abans de sortir als jardins a prendre un tall de coca i un refresc, el bisbe Mn. Ramon Daumal va presidir la celebració de la Paraula i va glossar el fet de com calia descobrir en les nostres vides que som cristians pels altres, per tal de, plegats, com pedres vivents, prestar-nos a l'edificació del Cos de Crist, fins al dia del seu retorn.

Tothom va agrair l'estona de salutació i compartició a nivell personal entre catequistes, provinents de Sant Celoni fins a Montcada i de Castellar fins a Martorelles, amb el Sr. Bisbe, i amb el Sr. Cardenal.



Excursió de Catequesi

Les Termes Romanes

Ara fa 2.000 anys els romans varen fer unes termes on ara corren peixos.

En aquelles termes s'hi va anar a curar el fill de l'emperador que havia estat ferit a causa d'una batalla.

Ara les aigües són fredes, però abans eren calentes com les de la Font del Lleó; la gent hi tira diners.

Església de Caldes

En aquesta església hi ha un Sant Crist diferent dels altres; aquest va vestit amb una túnica daurada i duu una corona de Majestat o de Rei.

D'aquesta imatge no se'n diu «sant Crist» sinó «Majestat»; no tota la imatge és la original. Quan l'Església va ser perseguida van destruir la imatge; el cap del Crist es va trencar i tot rodolant per terra algú el va veure, el va recollir i el va amagar; quan es va acabar la persecució el van treure per restaurar la imatge des de les espatlles fins als peus.

Terrassa

Aquí hi ha tres esglésies juntes:

— Una, és romànica: a la punta té arcs, el central està tapat i per això es veu recte; mirada des de fora es veuen les tres cúpules.

— Una altra és visigòtica: És l'església de Sant Miquel, en la qual va ser batejat Mn. Xavier. Hi ha un soterrani com aquells on guardaven les restes del patró, però com que el d'aquesta església era un àngel hi guardaven les relíquies de Sant Martí. Els àrabs no la van destruir perquè s'assembla a les mesquites que tenen ells i se n'aprofitaren.

— La tercera: hi havia dos dels tres casaments que hem vist avui.

La Salut, de Sabadell

Després hem anat a dinar als jardins de la Mare de Déu de la Salut. Els santuari té imatges pintades, totes dedicades a la Verge:

(Com Maria va salvar de la pesta. L'ascensió de la Verge. Com Maria era a la vinguda de l'Esperit Sant...).

A aquesta església hi havia el tercer casament.

Reixac

A aquesta altra església ha estat on hem fet la Missa diferent de les altres misses.

Avui, dia 3 de juny, van ser morts a l'Àfrica vint-i-dos africans creients en Jesucrist:

La gent robava i no s'estimava i quan hi van anar els missioners i els van anunciar que hi havia un sol Déu que estima i perdona i no fa mal, van decidir fer-se cristians; i un home, amb un nom que no recordo, va dir que no era possible i durant tres dies de gener, de juny i de desembre de fa uns noranta anys van matar cristians africans fins a cent.

Redacció acompanyada d'ingenus i expressius dibuixos que espontàniament ha fet la Rosa Regales de can Montcau de Lliçà d'Amunt, del tercer curs de Catequesi.